

- Յաշխարհս ես ի շուրջ եկի
չի դտայ սրտով սիրելի .
Զխեղքուկս ի վրայ բերի ,
իմ բազուկս էր իմ սիրելի :
Ղարիս էմ ու խիստ լալի ,
այս օտար երկիրս որ եկի .
Զունիմ հայր , չունիմ եղբայր ,
չունիմ ես ոչ մէկ սիրելի :
Մէկիկ բարեկամ պիտէր ,
որ ասի տա՛ր տէրս ալանի .
Միթէ տեսնելով ըզնա
սակաւ սիրտըս մըխիթարի :
Միթէ մայրս երբ որ ծնաւ զիս ,
անիծեց թէ խարիս պիտիս .
Երթաս ի յօտար երկիր ,
հայր ու մայր ՚ւ եղբայր չունենաս :
Որ տեղ քոյր ՚ւ եղբայր տեսնաս ,
դարձընես զերեսիկդ ու լաս .
Ի խորոց սրտէ հառչես ,
ու հազար վա՛յ անձինտ ասես :

142 երօր : — 148 հառչես :

Կամ՝

Մարիկն անիծեց զորդին
իմ որդի , դուն զարիպանաս .
Երթաս ի յօտար երկիր ,
զգարիպին դարզն զիտենաս
Զքարն սնարք անես ,
ի վերայ աւազին քնանաս .
Վաղիթէ քնէն ի վեր ելնես ,
քան զԱստուած այլ ճար չունենաս :

Ա. Զօղանեան, Նահապետ Քուչակի Դիւանը, էջ
92 եւ 101: